

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 17 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	sekr. sąd. Zdzisława Drózdź staż. Magdalena Tomczyk

przy udziale prokuratora Ewy Bartkiewicz-Kęsiak oraz oskarżycielki posiłkowej E. S. (1), po rozpoznaniu w dniach 09 X 2019 r. oraz 11 III 2020 r. sprawy: **J. O. (1)**, oskarżonego o czyn z art. 177§1 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k., na skutek apelacji oskarżonego i jego obrońcy, od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 18 kwietnia 2019 r. w sprawie II K 694/18,

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) zapis o brzmieniu: „a kierująca i pasażerowie samochodu marki (...) doznali obrażeń ciała w postaci:

- E. S. (1) skręcenia i naderwania odcinka szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa,
- O. S. (1) lat 2 łękowych zaburzeń pourazowych oraz niewielkiego otarcia naskórka twarzy,
- B. S. lat 7 urazu psychicznego z pourazowym jękaniem i powierzchownego urazu głowy, które to obrażenia naruszyły u pokrzywdzonych czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu”

zastępuje zapisem: „a kierująca i pasażer samochodu marki (...) doznali:

- E. S. (1) obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa naruszających czynności kręgosłupa na okres powyżej dni siedmiu,
- O. S. (1) rozstroju zdrowia w postaci łękowych zaburzeń pourazowych trwającego powyżej dni siedmiu”

b) z pkt. 4. pomija zapis: i (...);

2. W pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

3. Zasądza od J. O. (1) na rzecz E. S. (1) 1.008 (jeden tysiąc osiem) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

4. Zasądza od J. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1.063,12 (jeden tysiąc sześćdziesiąt trzy i 12/100) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 188/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z 18 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. akt II K 694/18

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. **Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. **Ustalenie faktów**

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. O. (1)	Doznanie przez O. S. (2), wsku-tek umyślnego naruszenia przez J. O. (2)-skiego zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym opisanego w czynie przypisanym rozstroju zdrowia w postaci lękowych zaburzeń pourazowych trwającego powyżej siedmiu dni.	opinia biegłej lek. med. K. F. i biegłej z zakresu psychologii A. G. dot. O. S. (2) z 11 grudnia 2019 r.	379-382

1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	J. O. (1)	Doznanie przez B. S., wskutek umyślnego naruszenia przez J. O. zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym opisanego w czynie przypisanym, obrażeń naruszających czynności narządów ciała ww. na okres powyżej dni siedmiu polegającego na urazie psychicznym z pourazowym jękaniem a także powierzchownym urazie głowy.	opinia biegłej lek. med. K. F. i biegłej z zakresu psychologii A. G. z 16 grudnia 2019 r. dot. B. S. wraz z opinią uzupełniającą z 7 stycznia 2020 r.	383-396 i 411

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	opinia biegłej lek. med. K. F. i biegłej z zakresu psychologii A. G. dot. O. S. (2) z 11 grudnia 2019 r.	Opinia przygotowana została zgodnie z zasadami i wymogami określonymi przepisami i wiedzą medyczną, odpowiadając na zadane w tezie dowodowej pytania. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności skutkujących uznaniem

		<p>przedmiotowego dowodu za niewiarygodny.</p> <p>W następstwie zdarzenia (...) przeżył sytuację traumatyczną skutkującą reakcjami o podłożu lękowym jak nieprzyjemne sny, moczenie nocne, obawy przed jazdą samochodem, które ustąpiły dopiero z początkiem września 2017 r. a więc utrzymywały się przez okres ponad 2 m-cy. Wskazane objawy reakcji lekowej w oczywisty sposób wpływało na codzienne funkcjonowanie chłopca, który z ich powodu wymagał większej uwagi ze strony opiekunów. W ocenie Sądu owe zakłócenia w codziennym funkcjonowaniu było nasilone w takim stopniu, iż wyczerpywało znamiona art. 157§1 k.k. tj. nie miało charakteru ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art. 156§1 k.k. ale skutkowało rozstrojem zdrowia przez okres dłuższy niż 7 dni.</p>
<p>2.1.1.2</p>	<p>Opinia biegłej lek. med. K. F. i biegłej z zakresu psychologii A. G. z 16 grudnia 2019 r. dot. B. S. wraz z opinią uzupełniającą z 7 stycznia 2020 r.</p>	<p>Opinie odpowiadają na zadane pytania (z uwzględnieniem opinii uzupełniającej) i wskazują, że w następstwie zdarzenia B. S. doznał reakcji emocjonalnej o podłożu lękowym, a powodowane tym cierpienia psychiczne utrzymywały się przez okres 3 m-cy. Biegłe wskazały, że owe „cierpienia” były następstwem urazu ciała (zasinienia – powierzchownego urazu głowy) i przestraczu, a objawiały się wyłącznie jękaniem pourazowym. W konsekwencji Sąd, analogicznie jak uczyniły to biegłe w opinii uzupełniającej), stanął na stanowisku, że owe „cierpienie psychiczne” pokrzywdzonego nie było na tyle intensywnym, by mogło być kwalifikowane jego rozstrój zdrowia w rozumieniu art. 157§1 k.k. Z definicji rozstrojem zdrowia jest zaburzenie w funkcjonowaniu</p>

		czegoś. W przypadku B. S. owo zaburzenie odnosiło się do czynności mowy i utrzymywała się przez okres dłuższy niż 7 dni (do 3 m-cy), jednak w aspekcie czynnościowym pozostawało bez wpływu na codzienne funkcjonowanie chłopca. W szczególności nie wiązało się ono z napadami leków, nieuzasadnioną bojaźliwością czy okresami nawracającego niepokoju. (...), w przeciwieństwie do (...), nie wymagał na co dzień wzmożonej opieki.
2.1.1.3	zeznania świadka E. S. (1)	Świadek przedstawiła jedynie krótką informację o wykazie posiadanych dokumentów, jednocześnie wskazując na niepamięć w kwestii adresów gabinetów psychologicznych, z których wraz z dziećmi korzystała po wypadku. Dowód ten nie sprzeciwiał się zgromadzonemu do tej pory materiałowi dowodowemu, pozostając z nim w korelacji.

1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
--	--

Lp.	Zarzut 1.	
3.1.	Wydanie kwestionowanego orzeczenia mimo, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut byłby zasadny, gdyby zachowanie oskarżonego polegające na złamaniu zasady trzeźwości kierujących pojazdami mechanicznymi skutkowało zaistniałym spowodowaniem wypadku komunikacyjnego bezpośrednio po uruchomieniu pojazdu i rozpoczęciu jazdy. Tymczasem wg niekwestionowanych ustaleń faktycznych oskarżony rozpoczął jazdę w znacznej odległości od miejsca zdarzenia i nim doszło do wypadku drogowego jechał po drogach publicznych pokonując około 31 km. Wynika to z uznanych za wiarygodne zeznań E. S. (1) relacjonującej twierdzenia oskarżonego z rozmowy z nią na terenie jej posesji. Sąd Okręgowy, analogicznie jak i Sąd I Instancji nie znalazł podstaw, aby uznać ten dowód za niewiarygodny. W ocenie Sądu zachowanie sprawcy kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka odurzającego, który w następstwie naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu powoduje wypadek komunikacyjny, stanowi dwa odrębne czyny zabronione, jeden określony w art. 178a§1 lub 2 k.k., drugi zaś w art. 177§1 lub 2 k.k. w zw. z art.</p>		

178§1 k.k. Tego rodzaju subsumpcja ustaleń faktycznych pod powołane wyżej przepisy ustawy karnej stanowi więc zasadę, zaś ewentualna redukcja ocen prawnokarnych, polegająca na przyjęciu, że występki zakwalifikowany z art. 178a§1 lub 2 k.k. stanowi współukarane przestępstwo uprzednie, może być dokonana jedynie wyjątkowo, z uwzględnieniem okoliczności konkretnego przypadku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 marca 2002 r. w spr. I KZP 4/02; OSNKW 2002/5-6/37, Biul.SN 2002/4/23; OSP 2002/7-8/111; Prok.i Pr.-wkl. 2002/7-8/2; Wokanda 2003/3/20; System Informacji Prawnej LEX nr 52295). W niniejszej sprawie, nie ustalono wprawdzie z dużą dokładnością ile wcześniej kilometrów przed wypadkiem przejechał sprawca, jednak podjęte czynności doprowadziły do sprecyzowania, że nie miało to miejsca bezpośrednio po uruchomieniu pojazdu i rozpoczęciu jazdy. Tym samym stan abstrakcyjnego zagrożenia, spowodowanego prowadzeniem przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości, nie trwał na tyle krótko, aby po porównaniu stopnia społecznej szkodliwości obu czynów dojść do konkluzji, że czyn zakwalifikowany z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k., który stanowiłby podstawę skazania, w pełni pozwalałby na oddanie stopnia bezprawia kryminalnego zachowania sprawcy (Postanowienie Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r. w sprawie III K.K. 41/08; LEX nr 436431).

Ponadto, poza koniecznością ustalenia, że do wypadku doszło bezpośrednio po uruchomieniu pojazdu i włączeniu się do

ruchu, koniecznym, dla redukcji ocen prawnych, jest określenie, że oskarżony został uprzednio skazany (wszak skarżący powołuje się na uprzednie skazanie) za naruszenie przepisów prawa drogowego skutkujące wypadkiem. Co prawda, oskarżony został ukarany za spowodowanie kolizji drogowej (tj. wykroczenia z art. 86§1 k.w.), jednak należy podkreślić, że art. 439 k.p.k. definiując tzw. bezwzględne przyczyny odwoławcze za taką uznaje nie wszystkie okoliczności określone art. 17§1 pkt. 7 k.p.k., ale tylko te wyłącznie polegające na wydaniu wyroku pomimo tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone (art. 439§1 pkt. 8 k.p.k.). Należy pamiętać, że art. 17§1 pkt 7 k.p.k. zakazuje jedynie prowadzenia postępowania karnego, gdy doszło do prawomocnego zakończenia „postępowania karnego”, a takowym nie jest postępowania w sprawach o wykroczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie I KZP 40/03). Warto zwrócić uwagę, że zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2001 r. w sprawie III K.K.N 504/98 „Nic nie stoi na przeszkodzie ukaraniu (skazaniu) sprawcy wypadku drogowego za wykroczenie spowodowania zagrożenia w ruchu drogowym (art. 86§1 k.w.), mimo iż to samo zachowanie (ten sam czyn) nosi znamiona przestępstwa określonego w art. 177 k.k.”. Orzeczenie to w sposób wyraźny wskazuje, że nie dochodzi do kompilacji podstaw uniemożliwiającej dalsze procedowanie. W tej sytuacji, w razie uprzedniego ukarania za wykroczenie o tożsamyach znamionach co przestępstwo (jak

<p>w niniejszej sprawie), zastosowanie znajdują reguły kolizyjne wskazane w art. 10 Kodeksu wykroczeń. Umożliwiają one bowiem skazanie i ukaranie, o ile czyn oskarżonego (obwinionego) pozostaje tożsamy według przepisów Kodeksu wykroczeń i Kodeksu karnego. W niniejszej sprawie bez wątplenia mamy do czynienia z taką sytuacją, a ewentualne kwestie rozliczeń w zakresie grzywny pozostają w sferze rozstrzygnięć Sądu I instancji na etapie wykonawstwa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie lub zmianę</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Omówione powody uznania zarzutu za niezasadny w sposób oczywisty skutkują uznaniem wniosku apelacyjnego za niezasadny.</p>		
	<p>Zarzut 2.</p>	
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. i 193 k.p.k. poprzez dokonanie istotnych w sprawie ustaleń w przedmiocie określenia naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia pokrzywdzonych i tego czasookresu, w tym w szczególności w odniesieniu do lękowych zaburzeń pourazowych na podstawie opinii (...) będącego specjalistą z zakresu patomorfologii, a zatem nie posiadającego stosownych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>specjalizacji, z jednoczesnym uznaniem wydanej przez wyżej wskazanego lekarza opinii za jasną, logiczną, fachową, rzetelną i wiarygodną, która to obraza przepisów postępowania miała wpływ na treść wydanego orzeczenia.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut ten okazał się częściowo zasadny. Dokonanie wiążących ustaleń odnośnie następstw zdrowotnych zdarzenia w odniesieniu do B. S. i O. S. (2) polegających na zakłóceniach ze sfery psychicznej w oparciu o wyniki opinii biegłego z zakresu patomorfologii nie da się pogodzić z zasadami rzetelnego procesu. Stąd też Sąd dopuścił z urzędu dowód z opinii biegłych z zakresu psychiatrii dziecięcej i psychologii. Nie ulega wątpliwości, że obaj chłopcy doznali sytuacji stresowej uczestnicząc w wypadku komunikacyjnym spowodowanym przez oskarżonego (ta okoliczność nie jest kwestionowana).</p> <p>Co do O. S. (2) biegłe potwierdziły rozpoznania zaburzeń lękowych pourazowych – opisanych w karcie z wizyty u psychologa z 07 lipca 2018 r. To, wspólnie z argumentacją przytoczoną w części 2.1.1.1 przesądza o słuszności przypisania oskarżonemu spowodowania ww. rozstroju zdrowia średniego stopnia. W ocenie Sądu O. S. (1) doznał rozstroju zdrowia średniego stopnia, co przesądza o traktowaniu go jako pokrzywdzonego w niniejszej sprawie.</p>		

Odnośnie B. S. – biegłe nie wskazały, aby obserwowane przez matkę kliniczne zakłócenia mowy występowały z nasileniem uzasadniającym zakwalifikowanie stanu dziecka jako rozstroju zdrowia. Oceny tej dokonały po uzupełnieniu materiału dowodowego o opinię uzupełniającą. Należy podkreślić, że rozstrój zdrowia charakteryzuje się nie jakimikolwiek zakłóceniami funkcjonowania człowieka w życiu codziennym o podłożu zdrowotnym a tylko takimi, które miały rzeczywisty wpływ na codzienne funkcjonowanie człowieka. Zakłócenia mowy, które wystąpiły u B. S. pozostawały w bezpośrednim związku ze zdarzeniem, ale nie w takim nasileniu by uzasadniało ono kwalifikowane ich jako rozstrój zdrowia. Istotą bowiem rozstroju zdrowia w tym przypadku byłoby uniemożliwienie B. S. prawidłowego codziennego funkcjonowania tożsamego z tym sprzed zdarzenia. Lęki i zaburzenia, których doznał B. S., miały wpływ wyłącznie na jeden z aspektów codziennego funkcjonowania, tj. jąkanie.

Wniosek

Uchylenie lub zmiana.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Co do zasadny zarzut obrazy art. 7 k.p.k. i 193 k.p.k. poprzez

dokonanie istotnych w sprawie ustaleń w przedmiocie określenia rozstroju zdrowia pokrzywdzonych (...) i (...) – z uwagi na specjalizację B. R. będącego patomorfologiem bez jakiegokolwiek doświadczenia w diagnozowaniu i terapii zakłócenia czynności psychicznych jest oczywisty. Po uzupełnieniu postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym okazał się, że przedmiotowe uchybienie miało istotny wpływ na treść wyroku jedynie w odniesieniu do O. S. (2). Przedstawione w apelacji argumenty oraz analiza wyroku Sądu I instancji nie dały podstaw do wzruszenia orzeczenia w odniesieniu do E. S. (2) (w apelacji brak jest argumentów odnoszących się do tej pokrzywdzonej, a zebrany materiał dowodowy nie prowadzi to ustaleń odmiennych od dokonanych przez Sąd Rejonowy) oraz B. S. (zmiana w tym zakresie ma charakter wyłącznie redakcyjny). W konsekwencji Sąd dokonał jedynie zmiany opisu czynu przypisanego uwzględniając w tym miejscu przeprowadzone w postępowaniu odwoławczym postępowanie dowodowe w postaci opinii biegłych.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>Nie ujawniono.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Pomijając uchylenie rozstrzygnięcia o nawiązce orzeczonej od oskarżonego dla B. S. w kwocie 10.000 zł Sąd nie ingerował w wymiar orzeczonych kwestionowanym orzeczeniem kary, środków karnych i środków kompensacyjnych.</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego dolegliwość skazania za dokonanie czynu przepisanego (z uwzględnieniem zmiany jego opisu) kształtowana przez karę 7 m-cy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowych przez okres 3 lat, środki kompensacyjne w postaci nawiązek w kwotach po 10.000 zł na rzecz E. S. (2) i O. S. (2) oraz obowiązek pokrycia kosztów procesu jest odpowiednia dla okoliczności popełnienia czynu, stopnia jego społecznej szkodliwości czynu, jak i stopnia winy oskarżonego. Należy wskazać, że zmiana opisu czynu skutkowałą zmniejszeniem obciążeń finansowych o kotwę 10.000 zł (uchylenie nawiązki na rzecz B.), co przesądza o tym, iż dolegliwość skazania pozostaje adekwatna do zmodyfikowanego opisu czynu. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń odnośnie okoliczności łagodzących i obciążających oraz trafnie określił znaczenie poszczególnych okoliczności. Pewne zastrzeżenia może budzić zachowanie oskarżonego wobec E. S. (zwłaszcza w aspekcie pozytywnej kryminologicznej) – jednak te obecnie nie mają znaczenia, z uwagi na kierunek apelacji.</p>	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd, po uzupełnieniu materiału dowodowego w postępowaniu odwoławczym zmienił wyrok Sądu I instancji w zakresie opisu czynu przypisanego. Zapis o	

brzmieniu: „a kierująca i pasażerowie samochodu marki (...) doznali obrażeń ciała w postaci:

- E. S. (1) skręcenia i naderwania odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa,
- O. S. (1) lat 2 lękowych zaburzeń pourazowych oraz niewielkiego otarcia naskórka twarzy,
- B. S. lat 7 urazu psychicznego z pourazowym jękaniem i powierzchownego urazu głowy, które to obrażenia naruszyły u pokrzywdzonych czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu”,

zapisem o brzmieniu: „a kierująca i pasażerowie samochodu marki (...) doznali obrażeń ciała w postaci:

- E. S. (1) skręcenia i naderwania odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa naruszających czynności kręgosłupa na okres powyżej dni siedmiu,
- O. S. (1) rozstroju zdrowia w postaci lękowych zaburzeń pourazowych trwającego powyżej dni siedmiu”, przy jednoczesnym pominięciu z pkt. 4. zapisu i (...).

W pozostałym zakresie wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy bowiem oddaje istotę popełnionego przez oskarżonego czynu. Różnic bowiem pomiędzy przestępstwem wypadku drogowego (art. 177 k.k.) a kolizją drogową (art. 86 kw) wynika z następstw, skutków zdarzenia. W sytuacji powstania obrażeń poniżej dni siedmiu mamy do czynienia z wykroczeniem, natomiast powyżej dni siedmiu z przestępstwem. Sąd nie zamierza przy tym powielać słusznej argumentacji Sądu I instancji, akceptując to, że dopiero intensywne działania pokrzywdzonej doprowadziły do sanacji błędu wymiaru sprawiedliwości poprzedzonego rażącym błędem organów ścigania, jakim było poprzestanie na uznaniu zdarzenia drogowego jedynie za kolizję. Obrażenia jakich doznali pokrzywdzeni E. S. (4) i O. S. (1) istniała konieczność zakwalifikowania zdarzenia jako wypadku drogowego, co przesądziło o odpowiedzialności karnej oskarżonego i konieczności uwzględnienia szerszych okoliczności czynu.

Związłe o powodach zmiany

Zmiana wynikała z przeprowadzonego na etapie postępowania drugoinstancyjnego postępowania dowodowego i pozyskania opinii psychologiczno-

psychiatrycznych dotyczących małoletnich uczestników wypadku, z których to wynikało, że do rozstroju zdrowia naruszającego funkcjonowanie organizmu na czas powyżej 7 dni doszło wyłącznie u O. S. (2). Wymagało to omówionej korekty orzeczenia w zakresie opisu czynu przypisanego. W pozostałym zakresie zaskarżone orzeczenie zostało utrzymane w mocy.

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.	Nie ujawniono.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437§2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie stwierdzono.		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437§2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie stwierdzono.		
5.3.1.4.1.	Nie ujawniono.	# art. 454§1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>	
Brak.	
1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Brak.
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	Z uwagi na to, że Sąd dokonał zmiany wyroku Sądu I instancji jedynie poprzez zmianę opisu czynu, zgodnie z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oskarżonego zobowiązano do zwrotu E. S. (1) wydatków, które poniosła ona w związku z ustanowieniem pełnomocnika procesowego, w związku z prowadzonym wskutek apelacji oskarżonego i jego obrońcy postępowaniem odwoławczym. Nadmienić należy, że wydatki te dotyczyły kwoty odpowiadającej stawce minimalnej.
4.	W związku ze zmianą wyroku Sądu I instancji jedynie poprzez zmianę opisu czynu pozwalającą na wyeliminowanie z niego jednego z pokrzywdzonych. Zmiana, będąca zmianą na korzyść oskarżonego, nie odnosi się do istoty rozstrzygnięcia. Wyniknęła jednak z apelacji oskarżonego i jego obrońcy. To oznacza, że oskarżony w pełnym zakresie ponosi wydatki postępowania ale, zgodnie ustawą z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), zwolniony jest z opłaty. W konsekwencji, także w oparciu o uprzednio przywołane art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., oskarżony został zobowiązany do zwrotu Skarbowi Państwa wydatków postępowania odwoławczego związanych z wynagrodzeniem biegłych oraz zryczałtowanymi kosztami postępowania.

7. **PODPIS**

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wydanie wyroku skazującego oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

c